

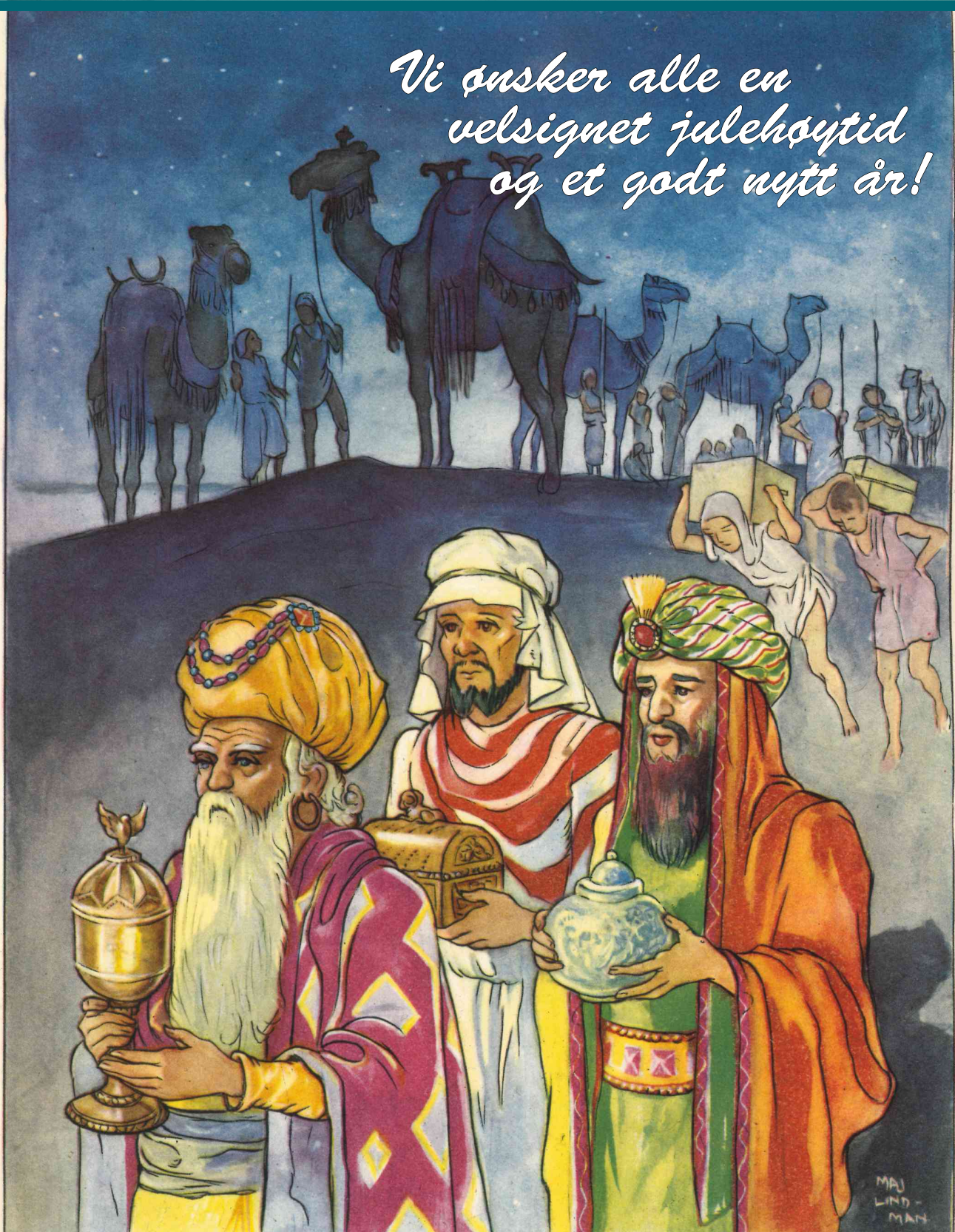

MENIGHETSBLAD FOR

KOLBU

Nr. 4 * desember 2023 * 14. årg. * Fred være med dere! Luk. 24,36a

*Vi ønsker alle en
velsignet julehøytid
og et godt nytt år!*

KOLBU MENIGHETSKONTOR

Presterudgutua 65, 2847 Kolbu
Tlf 61 14 70 10
E-post: kolbu.ostre-toten@kirken.no

Kontortid: Kom gjerne innom
når du ser at noen er her!

Telefonen er betjent tirsdag - fredag
kl 10.00 – 14.00

Sokneprest:
Anne-Hilde
Wesenberg Helland
Mobil: 41 90 62 32
E-post: ah524@kirken.no

Diakon:
Janne Alvide Arntzen
Mobil: 40 45 51 91
E-post: jg389@kirken.no

Kantor:
Anne Karin Gresbakken
Mobil: 41 35 33 94
E-post: ag459@kirken.no

Leder Trosopplæringen
i Østre Toten:
Anny Holien
Mobil: 99 61 47 24
E-post: ah538@kirken.no

Kirketjener:
Anne-Lise Steinsland
Mobil: 46 54 19 57
E-post: ag633@kirken.no

Kirkeverge i Østre Toten:
Rannveig Theisen
Mobil: 93 22 33 32
E-post: rt287@kirken.no

Leder Kolbu menighetsråd:
Anne Kari Hovde

Menighetsblad for Kolbu
utgis av Kolbu menighetsråd

Redaksjon: Åse Marit Berg Narum, Eva Hveding Bergum, Jens Amlie, Karsten Nyborg, Janne A. Arntzen og Anne-Hilde W. Helland
Kontonummer: 2050.09.01617
Trykk: Land Trykkeri

Neste nummer av menighetsbladet
kommer ut i mars 2024.

Frist for innlevering av stoff: 20. februar

Forsidebilde: «Bilder fra Jesu liv for barn,
1947. Maj Lindman»

Kjære leser!

Vi opplever mye uro og krig i verden vår nå. Det skaper utrygghet og vi blir redde, hjelpeløse, og det er vanskelig å vite hva vi kan gjøre for å hjelpe. Hvordan kan vi få fred? Kan jeg skape fred? Kan jeg **være** fred? Jeg tror alle kan bidra litt, og vi må starte med oss selv. Vi er jo alle mennesker i en felles verden, og det jeg tenker om min neste, kommer ofte ut i ord og handlinger. For det er mennesker som lever i krig, uavhengig av land, religion, hudfarge og grenser. Det er mennesker som sulter og dør. Mennesker, som alle er skapt i Guds bilde.

Julekort 1946 - porto 15 øre

Jeg kunne med mitt barnlige sinn ønske og håpe at hele verden kunne se hverandre med Guds kjærlige blikk! Tenke og gjøre godt om og til hverandre. Jeg vil ha FRED! Fred på jorden. Alle fortjener å leve i trygghet og i fred, i verden, i hjemmet og inni oss. Nå er det jul, og på juletrærne og i vinduene henger julestjerner som lyser opp i mørket. Stjernen skal minne oss på julefred, omsorg og felleskap. Stjernen skal skinne, og minne oss om vår Gud, og Hans kjærighet til alle menneskene på jorden.

Ønsker dere alle en riktig god og fredelig jul og Guds velsignelse, fra Janne, diakon.

På side 4 kan dere lese fra Kolbu menighetsblad i år 1946. Norge levde i etterdønninger fra 2.verdenskrig, og sokneprest, Egil Johnson skriver også noen tanker om det å være menneske.

«Når de sover»

*Alle er barn når de sover. Da er det ikke krig i dem.
De åpner hendene og puster
i den stille rytme som himmelen har gitt menneskene.
De spisser munnen som små barn
og åpner hendene halvt alle,
soldat og statsmann, tjener og herre.
Stjernen står vakt da og det er en dis over hvelvene
noen timer da ingen skal gjøre hverandre ondt.
Kunde vi bare tale til hverandre i denne stund
da hjertene er som halvt åpne blomster.
Ord som gylne bier skulde trenge inn der.
Gud lær meg søvnens sprog.*

Rolf Jackobsen

JULEANDAKT 2023

Håp i en urolig verden

Juleevangeliet forteller at Gud lar seg finne i det alminnelige livet, og at det er håp for oss alle.

Det kalles verdens vakreste og mest kjente fortelling. Fortellingen om Jesu fødsel som vi hører hver jul. Den leses i kirka, men vi møter den overalt. Vi synger om den i julesangene, i barnehager og på skoler. Det formidles på julekonserter, på radio og fjernsyn, på kjøpesentre og i julegater. Vi finner motivet i julepynt og tradisjoner. Juleevangeliet representerer noe vakkert og sant, i møte med verdens til tider stressende, vanskelige og brutale virkelighet.

Det første engelen sa var: Frykt ikke! Det er det første engelen sier til oss i år også. Frykt ikke!

Se, jeg forkynner dere en stor glede. En glede for hele folket.

Når kirkeklokkene ringer jula inn over hele verden, lyder det som et ekko av englesangen som fyller både himmel og jord: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i!

Vi skulle få et tegn. Jesusbarnet i krybba. Et smil av Gud. Verdens frelser. Noe vakkert og sant midt i verdens stressende, vanskelige og brutale virkelighet. Her skulle Gud la seg finne, midt i det alminnelige. I dette tegnet skulle vi gjenkjenne Guds kjærlighet og nåde. Jesu fødsel var bare begynnelsen. Dikteren Helge Torvund sammenfatter håpet i et av de korteste, vakreste og sanneste dikt jeg kjenner slik:

Lyset du treng finst.

Biskop Ole Kristian Bonden - Foto Lars Martin Bøe

Jesu fødsel - fra altertavla i Kapp kirke - foto Hamar bispedømmeråd

Det har vært et krevende år på mange måter. Vi bærer på våre tap og sorger. Dette året fikk vi også en påminnelse om klimakrisens konsekvenser. Tørke først, så flom og ekstremvær rammet også Norge. Og året har vært preget av krig og ufred i Europa.

#sammenijula

Hjertevipps

GLED EN UKJENT VENN

Vipps en sum til # 781931

Pengene blir brukt til å kjøpe julegaver til gjestene på Jul for alle. Slik vet vi at julegavene blir nyttige og til glede for mottakeren.

Når du har vippset et bidrag kan du henge opp et hjerte på juletreet på biblioteket eller på Rådhusstorget.

Tusen takk!

Hjertevippe er et samarbeid mellom Kirka i Østre Toten, Østre Toten Frivilligsentral og Østre Toten folkebibliotek

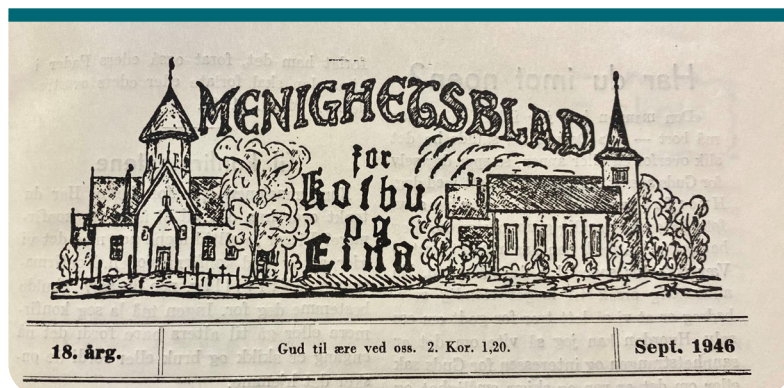
Vi vet ikke hvordan neste år blir. Men jul blir det. Og juleevangeliet forkynnes igjen over verden.

I kirker, i hjem, på gater og streder.

Det forkynnes i trass, i tro, i håp.

Frykt ikke!
Lyset - du treng - finst.

Har du imot noen?

«Den mannen kan jeg ikke fordra, han må bort...» Dersom du skulde ha det slik overfor en annen, så spør deg selv for Guds ansikt om det er rett fatt med deg. «**Hvorfor** har du imot til ham?» «Jeg har selvfølgelig en helt saklig grunn,» sier du. «Jeg var imot ham fordi han har handlet urett.» Vær ikke for snar til å fastslå dette. En alminnelig årsak til meget elendig selvbedrag er at vi så lett tror for godt om oss selv. Hvordan kan jeg så vite om det er sannhetstrangen og interessen for Guds sak

eller om det er ren og skjær smålighet og egoisme som dikterer mitt sinnelag og min handlemåte? La meg nevne noen helt sikre symptomer på at det er selvskhet med i spillet:

a) Hvis jeg lett blir opphisset. b) Hvis jeg bagatelliserer og overhører motstanderens argumenter og overdriver mine egne. c) Hvis jeg opptar alt i verste mening og på forhånd anser det som gitt at min motstander er en kjeltring.

Hva skulde da ligge under? Det er noe som heter **misundelse**: Han gjør det bedre enn meg. Det er noe som heter **frykt**: Han kan bli en farlig mann for meg, han kan gjøre meg rangen stridig, og ta min plass. Det er noe som heter **forfengelig**: Han er flinkere og klokere enn meg. Og så dette som vi alle kjenner så godt til: Jeg liker ikke at noen har en annen politisk eller religiøs oppfatning enn min egen. Ja, det kan være så mangt man oppdager hos seg selv hvis man bare er **villig** til å se seg selv som man virkelig er.

Men her er uløkka, sier psykologene, at vi har så lett for å **«rasjonalisere»**. Det vil si: For å holde på frykten og forfengeligheten og all den andre selvskheten, som samvittigheten ikke godkjenner, setter jeg **et annet navn på det**, slik at det tar seg bedre ut. (**NB. Dette skjer ubevisst.**) Min kritikk (nemlig for å komme min motstander til livs) kaller jeg t.eks. for «sannhetskjærlighet». «Og når I står og ber», sier Jesus, «og I har noe imot noen, da forlat ham det, for at eders Fader i himmelen skal forlate eder eders overtredelser» Mark. 11, 25

Sokneprest i Kolbu og Eina, 1946. Egil Johnson

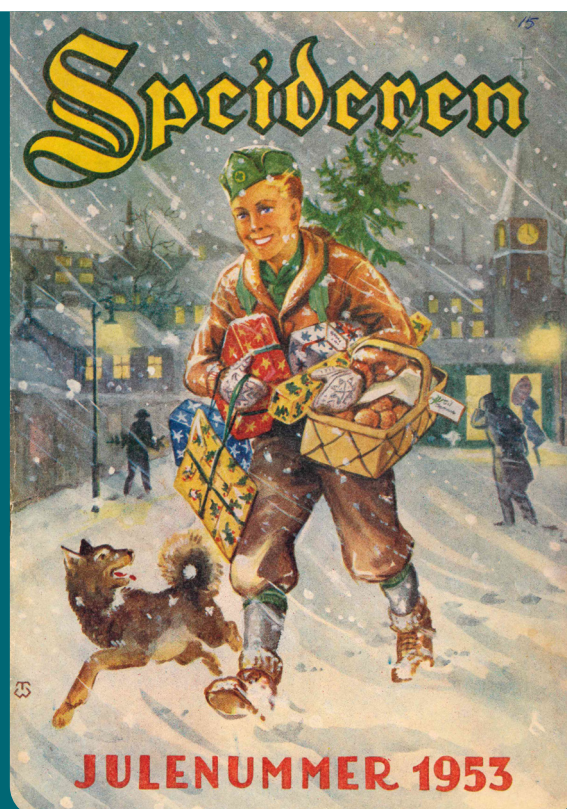
Juleheftesalg

Jeg var ivrig speider. Før jul hørte det med å «gå på dørene» og selge julehefter. Heftet fra 1953 har jeg tatt vare på. Jeg har også tatt vare på et annet minne fra denne salgsrunden. Jeg var 11 år og solgte juleheftet «Speideren». Litt utpå salgsrunden kom jeg til Åse og Mathias. Et hyggelig, eldre ektepar. Men Åse hadde ord på seg for å sveive kaffekverna noen runder for lite. Hun visste at jeg ganske tidlig var glad i kaffe, og jeg var veloppdragen nok til å si ja takk da jeg ble budt. Så takket jeg høflig og tok farvel, - med ett julehefte mindre i veska.

Etter hvert kom jeg til Petra og Hans. Petra var kjent for rikelig og god servering, og jeg ble selvsagt bedt på kaffe der også. Jeg dro litt på det før jeg sa: «Ja, jeg var nylig hos Åse og Mathias og fikk kaffe, så det kunne kanskje være godt med en kopp.»

God jul, og hygg dere, også med julehefter!

Jens Amlie

Min Salme

Jeg ble spurt av Martinus Buflaten om å føre denne stafetten videre. Min salme er ”Navnet Jesus blekner aldri” Det er en salme som har vært med meg i mange anledninger og betydd mye for meg.

Det er en gammel salme som ble skrevet i januar 1923 av David Welander. Han hadde blitt inspirert av en tale av daværende oberst Joachim Myklebust som han holdt i Calmeyergate Misjonshus i Oslo. Welander skrev salmen på toget hjem til Lørenskog, og fullførte den utover natten. Melodien er fra Zululand. To ektepar som hadde vært misjonærer i Afrika, Anna og Lars Jarnes og Olga og August Gundersen hadde med seg den hit.

Etter å ha blitt brukt i en rekke kristne forsamlinger i 50 år, kom den inn i kirkesalmeboka i 1984. Salmen er oversatt til mange språk bl.a. svensk, amharisk og japansk. Den er i senere tid sunget mye av Sigvart Dagsland.

Else Thune

Else Stensrud har sagt seg villig til å føre denne lenken videre.

Navnet Jesus

Navnet Jesus blekner aldri, tæres ei av tidens tann.

Navnet Jesus, det er evig, ingen det utslette kan.

Det har bud til unge, gamle, skyter stadig friske skudd.

Det har evnen til å samle alle sjeler inn til Gud.

Refreng: Navnet Jesus må jeg elske, det har satt min sjel i brann.

Ved det navnet fant jeg frelse, intet annet frelse kan.

Jesu navn! Hvor skjønt det klinger, la det runge over jord!

Intet annet verden bringer håp og trøst som dette ord.

For det navn må hatet vike, for det navn må ondskap fly.

Ved det navn skal rettferds rike skyte friske skudd på ny.

Mitt i nattens mørke blinker som et fyrlys Jesu navn.

Og hver hjemløs seiler vinkes inn til frelsens trygge havn.

Og når solen mer ei skinner, Jesus-navnet lyser enn.

Da den frelste skare synger høyt dets pris i himmelen!

Siste jul med Anne Karin ved orgelet

Etter 30 år som kantor i Kolbu, blir dette den siste julen Anne Karin Gresbakken fyller Kolbu kirke med orgelets berikende toner under den tradisjonsrike julegudstjenesten på juleaften. Etter mange begivenhetsrike år takker hun for seg i Kolbu. Heretter blir det bare Eina.

Anne Karin er odelsjenten fra Nes på Romerike, som valgte orgelkrakken fremfor traktorsetet. Hun vokste opp i en musikalsk familie og kom tidlig med i barnekor og senere ungdomskor. Da hun ble eldre, var hun i tre år med i Oslo kammerkor. Sin musikkutdannelse fikk hun i Bergen. Først tilbrakte hun ett år på musikklinjen ved bibelskolen på Bildøy, og senere ble det fire år ved Bergen Musikkonservatorium, hvor hovedelementene var korpsledelse og orgelmusikk.

Som nyutdannet kantor kom hun til Kolbu i 1993, for å ta over den ledige stillingen som organist i Kolbu Prestegjeld, som den gangen omfattet Kolbu og Eina menigheter. Hun tiltrådte stillingen den 1. august og hadde sin første opptreden under åsmessen på Knudssetra.

Etter det har det blitt mange aktive og begivenhetsrike år på Toten og i Kolbu. Blant disse er det spesielt året 2005, som det er grunn til å dvele litt ekstra ved. Søndag 20. februar det året var det festgudstjeneste i anledning Kolbu kirkes 275-årsjubileum. En nesten fullsatt kirke fikk oppleve en stemningsfull stund i kirken, som har vært samlingsstedet for bygdefolket og menigheten siden 1730. En annen og for Anne Karin vel så stor begivenhet dette året, var innvielsen av nytt orgel bygget av den danske orgelbyggeren Carsten Lund. Det skjedde søndag 24. april. Anne Karin var selv med i komiteen som jobbet for nytt orgel i kirken, og var meget aktiv i arbeidet med å realisere det som for henne fortonte seg som en drøm. Så for henne var dette en stor og begivenhetsrik dag.

Innvielseskonserteren fikk en begeistret mottakelse av en nesten fullsatt kirke, og fikk i Totens Blad følgende rosende omtale; "Folk satt helt betatt og lyttet til kantor Anne Karin Gresbakken, som med sitt spill viste at det flotte og klangfulle instrumentet egner seg for mange sjangre innenfor musikken". Akkurat det har Anne Karin i ettertid bevist ved flere anledninger.

Anne Karin har betydd mye for sang og musikklivet i kirken, men

også i bygda for øvrig. Det å få formidle det kristne budskap i møte med mennesker har hun sett på som stort, og det har hun fått rik anledning til gjennom sin jobb som leder for sang- og musikklivet i kirken. Hun har vært opptatt av å gi folk noe de kan ta med seg når de går fra kirken. For henne har det vært viktig at besøket i kirken også musikalsk skal oppleves som en berikelse.

Tekst og foto: Karsten Nyborg

30 ½ år

- er gått siden jeg kom til Kolbu og Eina som kantor 1. august 1993.

F.o.m. 1. februar 2024: kun Eina. Helst hadde jeg fortsatt å musisere i Kolbu, men slik er situasjonen dessverre ikke. Etter mange minnerike år vil jeg i takknemlighet nevne noen (og utelate mange, mange flere) opplevelser og mennesker jeg har møtt:

- Aase og Jens Amlie som tok imot meg som gjest og venn på juleaften
- Orgelaksjonen og gleden ved å gli inn på orgelkrakken ved det nye orgelet
- Søstrene på Engen
- Berit Dahl og Jan Dagfinn Hovde for samarbeid med barnekor i årevis
- Barna som sang og sjarmerte
- Trysilturer med menighetskoret
- Sangere og musikere som har berørt hjertene
- Gunnar Finstads sans for det vakre
- Kirkeklokkene som ringer til høytid når noen trekker i de lange tauene
- Jubileumsgudstjeneste uten orgel, men med kor og korps
- Konfirmantturer til Latvia
- Salmeboka minutt for minutt
- Gode møter med folk i glede og sorg
- Omsorg fra folk på kirkegården og kirkekaffen
- Olsokmesser på Dyste med middelaldermusikk på historisk grunn

Takk for fellesskap i trua og hverdagen!
Med vennlig hilsen, Anne Karin G

Om å finne en venn

Julekort fra
1915 - porto
5 øre - Jens
Amlie

Et barns møte med tre svært ulike voksenpersoner. Jeg forsto det ikke da, men skjønnte etter hvert at disse tre hadde lært meg noe om troskap, omsorg og takknemlighet.

Martinus. Han var sveiser på prestegarden i Biri. Martinus var om lag 65 år, og jeg var fire. Vi ble gode venner! En gang byttet jeg rolle med ham og skulle være sveiser. Han skulle være ku. Bak låven bandt jeg ham fast med en taustump (ja, jeg hadde lært å knytte blåknute). Når kua først var bundet, så kunne vel jeg finne på noe annet ei stund. Stunda ble ganske lang, og det ble en liten leteaksjon etter Martinus. Han satt «der han skulle», for ei ku løste seg jo ikke når den var skikkelig tjoret! Han hadde yrkesstolthet, og kunne alt om fjøsstell. Så fikk han da også noen år seinere kongens fortjenstmedalje for 50 års trofast tjeneste hos samme arbeidsgiver. Dette var sommeren 1947, og vi flyttet fra Biri på høstparten. Så lenge helsa holdt ferierte Martinus ei uke hver sommer hos oss på Lesja. Midt på 1950-tallet solgte far motorsykkelen og kjøpte bil, og vi kunne invitere Martinus med på en tur nedover Romsdalen til Åndalsnes. Martinus sovnet lett i bil, og gikk glipp av det meste av reisa, men vi vekket han da vi nærmet oss Romsdalshorn, - dette måtte da være noe for en typisk flatbygding! Han hadde nok aldri sett slike fjell. «Se ut, Martinus!». Han gløttet på øynene og sa: «Her var det mager ku.» Og sovnet igjen. Martinus var sveiser, og han var stolt av det!

Hanna. Jeg møtte også henne i mitt ene år på Biri. Hun var «presteenke», og var snaut 70. Jeg hadde ingen besteforeldre. Den lengstlevende av dem døde omtrent to år før jeg ble født. Men Hanna ordnet opp: «Jeg mener at det bortimot er en skam (ja, hun brukte faktisk det ordet)

at en liten guttepike ikke skal ha besteforeldre. Så hvis ingen setter seg imot, så er jeg hans bestemor fra nå av. Han er mitt trettende barnebarn, og han skal arve likt med mine tolv andre!» Her var det ikke rom for innvendinger, så slik ble det! Heretter het hun «bestemor Krohn». En del kolbuinger kjenner sikkert navnet Magne C. Krohn, sekretær i Indremisjonsselskapet, redaktør i For Fattig og Rik, og ikke minst kjent som forfatter av andaktsbøker og annen oppbyggelig litteratur. Han var en av «oss tretten». Arven etter bestemor (nå uten anførselstegn) var ikke sedler, men et par ting jeg har vært og er oppriktig glad i! Ingen – tror jeg – har fått varmere og vakrere kort og brev på bursdager og til jul. Hun besøkte oss hvert år så lenge helsa holdt. Den hadde sviktet da jeg skulle konfirmeres. Den jeg savnet mest den dagen var *bestemor!*

Tora. Jeg tror jeg var fem år første gang jeg så henne. På *gamleheimen* på Lesja. Det var et litt skummelt møte for en smågutt. Jeg var ikke forberedt på dette. Tora hadde svært begrenset bevegelse der hun satt i sin enkle rullestol. Jeg tror ikke hun noensinne hadde hatt evne til å gå. Og hun hadde ikke språk, bare lyder. Men etter hvert oppdaget jeg noe hos denne 50 år gamle kvinnen. Øynene glitret! Hun elsket besøk, og jeg lærte snart at det fineste du kunne gi henne var en vakker serviett. Hun var ingen samler, det var øyeblikkets serviett som gjaldt! Men viktigst av alt: når hun forsto at andaktsstunda eller annen tilstelning nærmet seg slutten, ga hun tydelig signal om sitt ønske. Med lyder, uten ord. Hun ønsket å høre en bestemt sang, det visste alle. «Hit inntil Herren har hjulpet så vel, inntil i dag, til i dag! / Sørget så trofast for legem og sjel inntil i dag, til i dag.» *Tenk*, det var hennes sang!

Jens Amlie

Gullkonfirmantjubileum og Høsttakkefest

24. september møttes 25 konfirmanter fra 1973-kullet til gudstjeneste i Kolbu kirke med hyggelig samvær på Hoff Gjestegård etterpå. Dåp av Lukas Løken Ovenstad og flott sang av Kolbu og Eina blandakor satte en ekstra spiss på gudstjenesten.

Dåp av Lukas Løken Ovenstad

Sang ved Kolbu og Eina blandakor

1973-kullet

22. oktober var det høsttakkefest, og bygdekjennene hadde både pyntet kirka med rikelig av høstens grøde, og serverte deilig kirkekaffe i kirkestua etterpå. 2 barn ble døpt, det gamle og det nye menighetsrådet ble takket og presentert og 13 fireåringar fikk bok. Med god hjelp av ministrantene Even og Martin, gikk «havet» i små og store bølger over fireåringene – slik livet også gjør for oss.

Foto: Arne Torstein Andersen, Torkel Gaardløs og Bodil D. Ringerud

Havet og livet går i bølger

4åringene synger

Velkommen til nytt menighetsråd

Kirkekaffe i kirkestua

Julehilsen fra menighetsrådet

Det nyvalgte menighetsrådet har så vidt kommet i gang med arbeidet og ser frem til 4 spennende år i Kolbu menighet. Her kommer noen førjulstanker fra meg.

I julen feirer vi at Jesus ble født, og som mor til barn som selv er godt i gang med reproduksjonen, har jeg tenkt på Jesus som spedbarn. Hvordan var han, mon tro? Skrek gjorde han sikkert, det gjør jo alle barn. Snudde han døgnnet eller var han et kolikkbarn? Det står ikke noe om det i Bibelen, men hva om Maria eller Josef hadde skrevet et av evangeliene? Da kan det hende det hadde stått en setning eller to om nettopp det. For småbarnsfasen er en intens og krevende periode for mange foreldre. Ofte er det kort veg fra intens glede til desperasjon og tårer.

Vi i menighetsrådet ønsker alle ei god og fredelig jul og sender en ekstra tanke til de som på en eller annen måte, står midt i krevende perioder i livet.

Ta med deg denne gamle og nydelige velsignelsen inn i julehøytida og det nye året som kommer.

*Herren være foran deg
for å vise deg den rette vei.
Herren være ved siden av deg
for å lukke deg inn i sine armer og beskytte deg.
Herren være bak deg
for å bevare deg fra menneskers ondskap.
Herren være under deg
for å fange deg opp når du faller og redde deg ut av snaren.
Herren være i deg
for å trøste deg når du har det vondt.
Herren være over deg
for å velsigne deg.*

For menighetsrådet, Anne Kari Hovde

Velkommen til gudstjenesten søndag 28. januar kl 11!

Denne dagen vil vi si takk til Anne Karin Gresbakken for 30 ½ års tjeneste som kantor i Kolbu kirke. Hun vil denne dagen løfte fram Gullichsens melodier både i liturgien og i flere av salmene.

Foto: Karsten Nyborg

JULETREFEST

Vi i Kolbu menighetsråd har i felleskap med de andre arrangørene, bestemt oss for å avvikle den tradisjonelle juletrefesten på Lund 1. fredag etter nyttår.

Vi ønsker i stedet velkommen til 3 andre juletrefester:

Juletrefest på grendehuset på Lund

3. dag jul kl.18.30. Der blir det andakt ved Sissel Østlien, bevertning, leker, kollekt og selvfølgelig gang rundt juletreet (arrangert av «Liv og fred»-venner).

Søndagsskolejuletrefest på Tabor bedehus 4.dag

jul kl.17.00 Dette er en juletrefest for hele familien, som passer ekstra godt for de aller minste. Berit Rinde kommer på besøk, vi koser oss med mat, sang og jule-tregang. Kanskje kommer nissen på besøk også.

«Bygdas juletrefest» på Bygdestua på

Hoff 30. desember kl. 17.00-19.00

Hilsen Anne Kari Hovde, menighetsrådsleder

Kom til kirken slik du er, - slik som du har det!

I gudstjenesten finnes faste tekster som synges. Disse inneholder klage og nød, glede og lovsang. Noen ganger er det ene mer nærliggende enn det andre. Om vi ikke helt vet hvordan vi skal henvende oss til Gud eller oss selv, så finnes det uttrykk for det i gudstjenesten.

I Kolbu menighet fikk melodier av Harald Gullichsen bære fram de liturgiske elementene i ca. 10 år. Nå er vi tilbake til den liturgiske musikken fra 1977. På gudstjenesten 28. januar 2024 synger vi igjen Gullichsens melodier, både til liturgien og noen av salmene han har tonesatt. Kom som du er!

Anne Karin

Barnefestival på Bygdestua lørdag 27. januar kl. 11-15

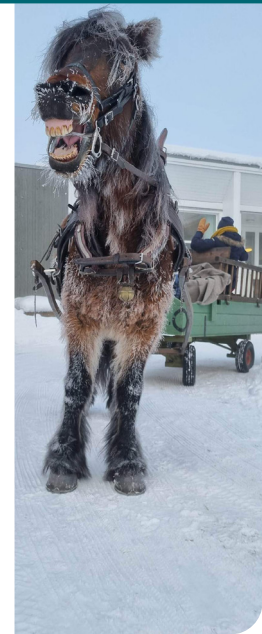
Velkommen til en dag fylt med aktiviteter, lek, sang og samvær for små og store! Festivalen er et tilbud i regi av trosopplæringa og alle fem menighetene i Østre Toten.

Fjorårets festival samlet opp mot hundre personer som koste seg i akebakken, rundt bålpanna, med formingsaktiviteter og på kjøretur med hest og vogn. I kafeen var det mange voksne som satt seg ned og slo av en prat, mens barna sang i kor eller lekte.

I år får vi besøk av sanger og musiker Glenn Gulli som skal ha en minikonsert. Glenn vil invitere barna til å være med og øve inn en sang, som de sammen kan fremføre på en felles samling på slutten av dagen.

Det blir varme griller og gratis pølser og saft. Kaffe og kake vil bli å få kjøpt.

Hilsen arbeidsgruppa
v/ Mona S. Larsen organist,
Janne A. Arntzen diakon og Anny Holien kateket

Babysang våren 2024. 0-1 år

Oppstart for babysang er **onsdag 17. januar kl. 11.00-13.00** på bygdestua.

Sang, musikk og lunsj. Vi møtes hver onsdag frem til uke 17. 24. april er siste babysang i vårsemesteret. Ferie i uke 9 og uke 13.

Barnesang våren 2024. 1-5 år

Vi starter opp igjen med BARNESANG!! Oppstart **tirsdag 23. januar kl. 16.30 – 17.30** på Bygdestua.

Sang, lek og kveldsmat. Vi møtes **annenhver tirsdag i partallsuker**. Siste gang i vår semesteret er tirsdag 16. april.

VAFFELLUNSJ

Velkommen til kaffe, vaffelprat, diktlesning og hyggelige møtepunkter våren 2024!

Vi møtes i kirkestua på Kolbu andre torsdagen i hver mnd. Kl. 11.30 – 13.00.

Dato fremover blir 11. januar, 8. februar, 14. mars og 11. april. Flere datoer kommer :)

Vi støtter menighetens arbeid

Vi tar imot små og store gaver med takk!
Bruk gjerne vipps – eller benytt
kontonummer 2050.09.01617

Kolbu menighet
#100651

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE

Søndag 14. januar 2024

2. søndag i åpenbaringstiden
Kolbu kirke kl 11: Misjonsgudstjeneste
Anne-Hilde Wesenberg Helland

Søndag 28. januar 2024

Såmannssøndag
Kolbu kirke kl 11: Høymesse med melodier av Gul-
lichsen
Anne-Hilde Wesenberg Helland

Søndag 11. februar 2024

1. søndag i fastetiden
Kolbu kirke kl 19: Kveldsgudstjeneste
Anne-Hilde Wesenberg Helland

Søndag 25. februar 2024

2. søndag i fastetiden
Kolbu kirke kl 11: Høymesse
Anne-Hilde Wesenberg Helland

Søndag 10. mars 2024

4. søndag i fastetiden
Kolbu kirke kl 11: Høymesse
Anne-Hilde Wesenberg Helland

Skjærtorsdag 28. mars 2024

Kolbu kirke kl 11: Skjærtorsdagsmesse
Anne-Hilde Wesenberg Helland

Påskedag 31. mars 2024

Kolbu kirke kl 11: Høytidsgudstjeneste
Anne-Hilde Wesenberg Helland

Søndag 7. april 2024

2. søndag i påsketiden
Kolbu kirke kl 11: Høymesse
Anne-Hilde Wesenberg Helland

*Alle gudstjenester er med forbehold. Du finner
oppdatert informasjon på www.kirken.no/ostretoten,
i Totens blad og på [facebook@Kolbu menighet](https://facebook.com/Kolbu%20menighet)*

Kirkeskyss

Har du ikke mulighet til å komme deg
til kirken på egen hånd?

Ring en av våre medhjelpere:
Inger Paula Nygård, 48 07 42 64
Johan Stensrud, tlf 948 95 445

SLEKTERS GANG

DØPTE

Ole Håkon Ahlin Fosslien
Mary Leirdal
Iver Gårder Totland
Oline Skogan Holte

DØDE

Torbjørn Berger
Grete Kjelsberg
Ole E. Bakke
Bjørn Ulsrud
Harald Lønhaug
Anne Marie Sethne
Kjell Eriksrud
Lisbeth Helene Fjellby
Reidun Grindvold

Dass på meg hele natten trygt
så jeg kan sove uten frykt
helt til det siste mørke flyr
og sol står opp og dagen gryr.

Ring 116 111 eller
chat med oss på
116111.no